

[I. A. Hansen.]

strengelser for at afsvække den Støtte for Forslagene, der ligger i, at tre Partier samles om dem, og at ogsaa Regeringspartierne stemmer for dem. De Udtalelser, der er faldet i Dag fra det ærede Medlem Hr. Parkov og navnlig fra det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, er gaaet ud paa at svække Betydningen af Regeringspartiernes Tilslutning. Deres Partis Ordfører i Landstinget, Hr. Ellinger, tog en helt anden Stilling. Han sagde — det staar i Landstings-tidende Sp. 1451 — henvendt til Regeringspartierne:

„Men det har nu en Gang altid været saaledes, at en Afstemning i Ting binder stærkt; selv om alle Forklaringer bagefter kan være meget gode, spørger man nu alligevel: Hvordan stemte du? Det er der ingen Tvivl om“.

Det er den samme Opfattelse, vi har, og som jeg har udtalt Gang paa Gang i Dag. Det er af stor Betydning for at faa Ro om denne Sag, at man fra forsvarsvenlig Side virkelig hæfter Regeringspartierne til det Ansvar, der følger med at stemme for disse Lovforslag, og det havde efter min Mening været til overordentlig Gavn for Forsvars-sagen, om det konservative Folkeparti havde kunnet bekvemme sig til at give denne Ordning sin Tilslutning. Jeg tror ogsaa, at hvis det konservative Folkeparti efter den Tid, da de afbrød Samarbejdet, havde bidraget til det, kunde der have været opnaaet bedre økonomiske Vilkaar for Forsvarsvæsenet, end Venstre nu kunde opnaa, da det stod ene.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft brugte meget stærke Ord om disse Forslag; han sagde, at den Dag, de blev vedtaget, vilde der ske en af de mest skæbnesvangre Begivenheder i Nutidens Historie, og han brugte senere det Udtryk, at der over Ordningen burde staa skrevet: Uden Ansvar, ligesom der over den kommanderende Generals Udtalelser passende kunde skrives: Uden Ansvar.

Det er stærke Udtryk, og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft er vel ogsaa den rette Mand til at bruge dem, ligesom Dagen i Dag vel er den rette for det konservative Folkeparti til at bruge saadanne Udtryk om en Forsvarsordning. (*Ole Bjørn Kraft*: Det er en udmærket Dag). Ja, vi fejrer jo en Jubilæumsdag, det er i Dag den 21. Marts, saa det er i Dag 3 Aar siden, det konservative Folkeparti rejste sig et Mindesmærke over politisk Klogskab og over Kærlighed til Forsvarssagen, nemlig ved at fælde Ministeriet Madsen-Mygdal og skaffe

de Herrer Plads ved Ministerbordene, som retmæssigt sidder der, naar Stolene er besat. Ja, det er vist den rigtige Dag for det konservative Folkeparti til at slaa med den store Hammer, naar det drejer sig om Beslutninger vedrørende Forsvarssagen.

Tiden er langt fremskreden, og der kan ved anden Lejlighed blive Anledning til at gøre op, hvad Forsvarssagen egentlig skylder Højre og det konservative Folkeparti — fra 80erne og 90erne, da det daværende Højre gav Forsvarssagen en Gift, som den ikke har overvundet den Dag i Dag, og senere i 1909, da man drog i Folketog og slæbte Fanerne i Gadesnavset, da man passerede Rigsdagsbygningen, og senere hen. Men jeg skal holde mig til Jubilæumsdagen for 3 Aar siden, da Partiet med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft som drivende Kraft, det tør jeg nok sige, valgte at fælde en forsvarsvenlig Venstreregering, fordi man ikke kunde faa mere end 42½ Mill. Kr., til Militærvæsenet, medens man ønskede 45 eller 46 eller saadan noget. 2½ Mill. Kr. var fældende. Og da den daværende Venstreregering ikke kunde skaffe Udveje for en Forsvarsordning til dette Beløb, var det konservative Folkepartis Stilling klar: Væk med Venstreregeringen og frem med den socialdemokratiske Regering!

Saa gik der 2½ Aar. En Dag — det var sidst i Oktober — kom den nuværende socialdemokratiske Regering i politiske Vanskeligheder, der skulde spares Penge, og det kunde ikke ske ved en Nyordning, det skulde ske i Hast, det skulde ske ved Hjælp af et hastigt afsluttet Forlig bag lukkede Døre. Den nuværende Regering vidste, hvor den kunde henvende sig, den gik til ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti og fik 2,8 Mill. Kr. af de stakkels 41—42 Mill. Kr., som Ordningen af 1922 kostede. (*Christmas Møller*: 800 000 var Tallet, ikke 2,8 Millioner). Ja, ja der var Tale om en Besparelse den Gang, jeg erindrer ikke Tallet i Øjeblikket, det ærede Medlem kan rette mig, hvis jeg husker fejl.

Og nu i Dag da vi staar overfor Muligheden af med stort Flertal at kunne vedtage en ny Forsvarsordning, hvem mangler saa? Det Parti, for hvem Forsvarssagen gennem Aarene har været en Livssag: det konservative Folkeparti — de kan ikke være med. Jeg beklager det for Forsvarssagens Skyld, der kunde være opnaaet mere for Forsvarssagen under Forhandlingen i Landstinget, hvis der havde været Mulighed for at sætte en enig Rigsdag bag de nye Love, det vilde have støttet en saadan Ordning.

Den Ordning, som nu bliver vedtaget,